

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Vademecum Sive Praxis Opera Quotidiana Aliaque ritè
peragendi, & per ea salutem& perfectionem propriam, ac
proximi, instituto Societatis Jesu conformem assequendi**

Limpens, Ferdinand

Coloniæ Agrippinæ, 1744

Punctum 14tum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54750)

Si offensum à Superiore immediato te esse putas sine data eidem causa : licet ideo aversionem necdum sentias, sæpè tamen id aperire expedit sive eidem sive mediato Superiori, ne in futurum noceat ; & ut animorum unio eò securius retineatur. Poterit enim tibi ostendi causa, cur hoc vel illud à Superiore factum sit, quâ detectâ nubes in animo tuo dissipabuntur, vel poteris mitti aliò, vel ipse Superior hoc illud emendare, & sic dissidii, diffidentia, aversionis fons obstruetur. Porrò ratione quaestionis, quomodo affectus sis erga Superiores, examina ; an in te sit affectus amoris ordinati, sinceri filialis cum adjuncta confidentia erga Superiores, an timoris, diffidentia : qui faciat fugere praesentiam, alloquium Superioris, item, tristem pusillanimum, tali affectui se facile immiscere potest Dæmon ulteriora inde mala animæ tuæ obventura sperans, hinc omninò eliminandus est.

PUNCTUM IATUM.

CONTINET duo puncta ; 1mo. An tentationes passus sis, quas alii intellexerint. 2do. Praesertim circa vocationem. Primum ideò aperiendum ; ut colligere possit Superior, quid ei circa te, & alios tentationis tuæ conscios, agendum sit ; ut bono tuo aliorum & communi consulatur. Circa secundum expedit ordinariè loquendo ; ut tentatio contra vocationem non aliis, sed Superiori soli reveletur :

H 3

dico

dico ordinariè, aliud enim esset; si verè grave ac prudens motivum haberes eam viro alteri spirituali ac prudenti ex Collegis aperiendi. Circa ejusmodi tentationem ponderari merentur, quæ in libello hoc §. 10. Tit. *in tentatione contra vocationem* attuli; præter hæcenus exposita; ut eò magis in notitia & æstimatione instituti; simul ac desiderio perfectionem ei conformem assequendi crescas; juvat reflectere ad sequentia.

Primò, Quia teste S. Bonav. L. de sex alis c. 7. ad substantiam pertinet officii pastoralis, ut Prælatus conscientias ac indolem suorum subditorum cognoscat; & vel maximè eo indigent ob tot officia ac ministeria Superiores Societatis tum ob bonum commune, tum ob privatum cujuslibet [ne officium aut locum assignent; quæ consideratis considerandis huic vel illi non expediunt, adeoque ex notitia ista totius gubernationis felicitas dependet] hinc, quæ de ratione conscientia & denuntiatione paterna Societas statuit, jure substantialibus societatis adnumerantur, & tantum abest, ne ingenuus quisque suam & confratrum suorum salutem ac perfectionem unâ cum bono communi exoptans, erga hæc justum quendam horrorem concipere possit, ut potius sibi mirè in vocatione ad tale institutum complacere debeat, quod præter tot ad solidam perfectionem adminicula, & ordinat rationem conscientia, ut vi illius riè dirigatur eam dans, & denuntiationem paternam; ut si quis ex noxia

verè

verecundia amoréque proprio excecante prior-
rem directionem respuat; vi alterius ad semi-
tam rectam reducatur. Objectiones, quæ con-
tra formari posse videntur, accuratè diluit Suar.
l. c. L. 10. C. 6. ubi simul ostendit, in aliis
id quoque observatum esse ordinibus reli-
giosis.

2dò. Liberum tibi est dare rationem con-
scientiæ vel sub sigillo Sacramentali, vel sub
secreto naturali, sub priori dari non potest;
nisi quis verè confiteatur Sacramentaliter, & in
ordine ad id se aperiat. V. Suar. l. c. n. 7. Cæ-
terùm differt ratio conscientiæ in genere à Con-
fessione Sacramentali, & quod materiam, &
quoad finem intrinsecum, nam Confessionis
materia sunt tantùm peccata, conscientiæ au-
tem ratio non tantùm datur de peccatis, sed
etiam tentationibus, inclinationibus, imò &
de bonis operibus, mortificationibus, ut mo-
dus ac discretio in his servetur, & licet hæc ul-
tima, dum in Confessione das rationem con-
scientiæ, respectu Confessionis non formaliter,
sed concomitanter tantùm se habeant; sine pœ-
nitentis tamen consensu nil ex iis revelari po-
test. Qui, si necessarius sit, is à dante ratio-
nem conscientiæ negari non debet, vel ea ipse
extra Confessionem Superiori aperire debet.
Finis intrinsecus (V. Suar. l. c. N. G.) ac per se
Confessionis est *remissio & emendatio peccato-
rum*. Alius enim finis quicunque bonus, quem
potest habere confitens, est accidentarius, ra-
tio autem conscientiæ *ex fine intrinseco ac per se*
H 4 ordi-

ordinatur præcipuè ad directionem vitæ in futurum, & in tantum requirit manifestationem præteritorum non tantum malorum, sed etiam bonorum operum: in quantum ad providentiam futurorum necessaria est præteritorum notitia, quæ non ordinatur tantum ad vitandum malum; sed ad proficiendum etiam in bono non solum necessario, sed etiam meliori.

3^{tiò}. Superior ratione conscientia sibi extra Confessionem data *primò* pro sua persona potest uti quoad gubernationem internam corrigendo, monendo, & (citra ullam infamiam, vel malam, quæ contra subditum generari posset) suspicionem, occasiones has illas præcludendo. 2^{dò}. Si ad salutem subditi v. g. ad evitandam occasionem proximam peccati gravis conducatur, debet Superior scientiâ suâ uti, in ordine ad hoc: quod in sua est potestate, v. g. mutando, avocando in tali occasione proxima constitutum. Licet inde gravis contra eum suspicio aut sinistra opinio apud alios oriretur; imò infamia ejus contemnenda esset, si tanta esset spiritualis necessitas, salus enim animarum omnibus aliis præferenda est, & ipse subditus hoc velle tenetur, 3^{tiò}. Sic etiam potest Superior hanc notitiâ uti ad convenienter gubernandum subditum in ordine ad bonum commune totius religionis, tum quia naturale secretum non obligat cum dispendio boni communis; tum quia ex ipsa nostra regula constat; ad hunc etiam finem hoc medium ordinari, unde inter-

venit

venit tacitum pactum, & consensus ipsius subditi; quando Societatem ingreditur, tum denique quia inde nulla intervenit infamia; si ob causas sibi ex data ratione conscientiae notas subdito officium aut locum minus gratum assignet, ita exigente & bono privato & communi, & omnino laudabile est; ut si subditus rationem conscientiae det in Confessione Sacramentali, det tamen v. g. Provinciali veniam notitiam sibi communicatam utendi ad exteriorem suam gubernationem saltem in tantum; ut eò magis à periculis peccandi eum amovere possit, qui de cætero, quantum potest, uti hanc licentiam debet cum debita circumspectione, observatione secreti, famæ & consolationis subditi.

4to. Juxta Reg. & Constit. 1mo in ipso statim ingressu omnes se aperiunt Superiori. 2. Deinceps in decursu vitæ per designata tempora ultimis votis nondum obstricti 6to quoque mense, Professi & Coadjutores singulis annis, denique omnes toties, quoties Superiori videbitur. V. p. 3. 4. & 6. Constit. & parte nona c. 3. dicitur; ut Generalis, quoad ejus fieri poterit, conscientias suorum noscat; ac præcipuè Provincialium aliorumque, quibus munera majoris momenti committit.

5to. Cum in Ex. c. 4. §. 36. præscribatur, ut omnes conscientiae suæ rationem integram Superiori reddant ab ultima data, *re nullâ, quâ NB. Dominum universorum offenderint, celatâ.* Sine dubio id non faciens sine justa causa regulæ

non satisfacit. Quod autem Instruct. 1. de exigenda ratione conscientiae in 6ta Cong. recognita dicatur cap. 2. à ratione conscientiae reddenda Superiori, *semovenda esse ea, quae proprie ad Confessionem pertinent.* Hoc non repugnat ablati hic ex Exam. cum enim S. P. N. in Exam. liberum reliquerit conscientiae rationem intra seu extra Confessionem reddere; instructio modò citata Superiores instruit; ne ipsi cogant subditos extra Confessionem aperire, sed eorum permittant arbitrio, ut altero ex praescriptis modis utantur.

Sicut varii, qui haecenus allata de danda ratione conscientiae, & punctis in ea contentis legunt: fateri fortè debebunt; se hæc singillatim omnia non ità penetrasse, ità omnes, ut spero, ex iis animabuntur ad satisfaciendum in danda ratione conscientiae S. P. Nostri mentium cum omni *humilitate, sinceritate, caritate,* quæ tria pariter S. P. N. inculcat. Interim tu frater in Christo carissime æqui bonique consule, quæ & in methodo opera quotidiana ritè peragendi, & in animadversionibus ad ea tredecim studiosè conquisivi. D. N. J. C. Dux cohortis Ignatianæ det copiosam gratiam tibi, teque continuò stimulet ad perfectionem tam sublimi vocationi congruam assequendam, & tu contra hos stimulos noli recalcitrare, ut impleas ea, quæ in ità dicto *Societatis Breviario* sive *Summario* continentur, quod olim constitutionibus nostris velut præfationis loco præfixum legebatur, postea autem sublatum est.

nequid ibidem haberetur, quod ipse S. P. N. non edidisset, prout notatur p. 2. hist. Societ. l. 2. n. 51. refertur autem ibidem his emphaticis verbis.

Homines mundo crucifixos, & quibus mundus ipse crucifixus sit, vita nostra ratio nos esse postulat. Homines, inquam, novos, quæ suis se affectibus exuerint, ut Christum induerent, sibi martiros, ut justitia viverent. Qui, ut D. Paulus ait, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis se DEI ministros exhibeant per arma justitiæ à dextris, & à sinistris per gloriam & ignobilitatem, infamiam & bonam famam, per prospera denique & adversa magnis itineribus ad cœlestem patriam & ipsi contendant, & alios etiam, quâcunque possunt, ope studioque compellant, maximam DEI gloriam semper intuentes. Hac summa, hic scopus est nostrarum Constitutionum. Usque huc Histor. Societatis l. c.

Facul-